

„Radujte se svagda, molite se bez prestanka, na svemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija za vas u Hristu Isusu.” (1. Sol. 5, 16-18)

Pavle piše Solunjanima kada su mnogi Isusovi savremenici još uvek živi, videli su ga i slušali, bili su svedoci tragedije njegove smrti i čuda vaskrsenja, a zatim i vaznesenja. Prepoznali su trag koji je Isus ostavio i očekivali su njegov skori povratak.

Pavle voli solunsku zajednicu, uzornu po svom životu, svedočenju i plodovima i piše im ovo pismo, moleći ih da ga pročitaju svima (5,27). U njemu on piše preporuke kako se ugledati „na nas i na Gospoda“ (1,6) i rezimira ih ovako:

„Radujte se svagda, molite se bez prestanka, na svemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija za vas u Hristu Isusu.”

Osnovna tema ovih hitnih saveta nije samo *ono što* Bog očekuje od nas, već i *kada*: neprekidno, uvek, neprestano.

Međutim, da li se može narediti radost? Iskustvo je svih nas da se život obrušava na nas problemima i brigama, patnjama i mukama, da društvena stvarnost izgleda suvo i negostoljubivo. Ipak, za Pavla postoji razlog koji bi *uvek* mogao da učini mogućom „radost“ na koju aludira. On se obraća hrišćanima i savetuje ih da ozbiljno shvate hrišćanski život da bi Isus živeo u njima u potpunosti obećanoj posle vaskrsenja. Ponekad to možemo da iskusimo: On živi u onima koji vole i svako može da stupi na *put ljubavi* nezvanošću na sebe, besplatnom ljubavlju prema drugima, pozdravljajući podršku prijatelja, održavajući u životu poverenje da „ljubav pobeđuje sve“^[1].

„Radujte se svagda, molite se bez prestanka, na svemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija za vas u Hristu Isusu.”

Dijalog između vernika različitih religija i ljudi različitih verovanja vodi do još dubljeg razumevanja da je molitva duboko ljudsko delovanje; molitva izgrađuje čoveka, uzdiže ga.

Kako se moliti neprekidno? „...nije dovoljno – piše pravoslavni teolog Evdokimov – imati molitvu, pravila, navike; treba da postanemo molitva, da budemo utelovljena molitva, da svoj život učinimo liturgijom, da se molimo najsvakodnevnijim stvarima“.^[2] I Kjara Lubik podvlači da se „može voleti (Bog) kao deca, srcem ispunjenim Duhom Svetim, ljubavlju i poverenjem u svog Oca: to poverenje nas navodi da često razgovaramo s Njim, da mu kažemo sve, naše namere, naše planove“.^[3]

Postoji način dostupan svima da se uvek molimo: zaustaviti se pred svako delovanje i fokusirati nameru sa „Za tebe“. To je jednostavna praksa koja naše aktivnosti i ceo naš život iznutra pretvara u stalnu molitvu.

„Radujte se svagda, molite se bez prestanka, na svemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija za vas u Hristu Isusu.”

Budimo zahvalni za sve. To je stav koji slobodno i iskreno proizilazi iz zahvalne ljubavi prema Onome koji tiho podržava i prati pojedince, narode, istoriju, kosmos. Budimo zahvalni drugima koji su sa nama na putu i koji nas čine svesnima da nismo samodovoljni.

Radovanje, molitva i zahvaljivanje, tri radnje koje nas približavaju da budemo onakvi kakvima nas Bog vidi i želi, obogaćuju naš odnos sa Njim. Imajmo poverenje da će nas „Bog mira posvetiti u potpunosti“^[4].

Tako ćemo se pripremiti da dublje doživimo radost Božića, da učinimo svet boljim, da postanemo gradioci mira u sebi, u domovima, na radnim mestima, nasred trgova. Ništa danas nije potrebnije i hitnije.

Viktorija Gomez i tim Reči života

^[1] P. Vergilius Maro/Virgilio/Virgilije, Ecloga Ks.69; za muzički nastup možete videti Gen Rosso, <https://music.apple.com/es/album/lamore-vince-tutto-single/1595294067>.

^[2] P. Evdokimov, *Isusova molitva u novosti Duha*, ur. Ancora, Milano 1997.

^[3] K. Lubik, *Conversazioni*, Citta Nuova, Rim 2019, str. 552.

^[4] 1 Sol 5.23.